

Жовніри!

Ви тяжко борете ся за нашу вітчину, котру вороги старають ся знищити. В цілій сїй війші бете ся як лицарі. Всі, що остали дома, загадують про Вас з гордостию і радостию та твердо вірять, що Ви побідите у війнї, до котрої нас вороги присипували.

Се зможете зробити лиш тодї, як задержите Вашу силу.

В боротьбі, де вояк стояв проти вояка, неодин з Вас згинув, богато окалічло і зпемощіло. Така є війна і її ударів не можна оминути.

Жовніри! Крім сїї небезпеки стойть перед Вами ще й друга не менше грізна. Ви борете ся в краях, з котрих уступило вороже військо. Воно оставило по собі богато полових хоріб. І коли Ви зносите ся з жінками і дівчатами у відвайованім kraю, то наражаєте себе на велику небезпеку! Богато парікань свідчить про те, що небезпека є грізна.

З якою злобною наругою думають вороги про тих наших жовнірів, що заслабли на половину недугу і не беруть участі в боях — тодї, як рішається ся наша побіда!

Жовніри! Ви мусите оперти ся сїї небезпеці та старати ся її побороти! Небезпека грозить Вам не лише від явних проституток у здобутих містах,

але також від неоднієї позірно порядної жінки, дочки і служниці того господаря, що дає Вам кватири — і то так у місті, як і на селі. Той жовшір, що заразився поганою половою хоробою і не бачить того зразу, або з непотрібного стиду не зголошується, що він хорій, — переносить свою слабість на жінки в домі господаря. Через те заражуються також другі жовніри, що приходять по Вас на ту саму кватирку.

Стара приповідка каже, що герой і жінка не ласують до себе. І Ви, герой-жовніри, мусите бути супроти жінок тверді як сталь і відпорні, коли хочете заховати свою силу!

Бо кожда жінчина у здобутім краю може бути хора на половину педугу, може мати погану слабість, — все одне, чи вона Вам опирається, чи ні, чи віддається Вам за гроши, чи „з любові“. І не думайте, що можете па певно упинити хороби, як уживаете за-безпечуючих средств (кондоїни, гумові плащики на члена, памащече члена василіною або іншим товщем, або докладно обмити члена і вицідити його сейчас по вносинах). Се є в найліпшім разі добра поміч, особливо гумовий кондоїн, — але ніколи не є се-певна охорона.

Як заразитеся, то відбираєте вітчині потрібну силу свою, сплу воюючого жовніра, — а Ваших рід-лих і любих, що осталися дома, ошукуєте. „Дома, дома, в ріднім краю, там побачимося!“ Але як сумно буде побачитися в них, як Ви повернете з поганою слабістю, як не будете могли дивитися в очі батьковя та матері, як будете мусіти відвертатися від своїх найлюбійших, щоби і їх не заразити!

Не думайте, що то пересада! Що правда, можна по кількох місяцях вилічити трипра і шанкра, як скоро зголосите ся і совісно сповняєте порушення лікаря. Але то не все можливе. А франціватий (сифілітик) мусить довго лічити ся і по кількох літах ще не знає, чи він вповні вилічив ся, чи ні. Крім того сі недуги можуть мати неприємні, а навіть дуже тяжкі наслідки.

До того всого приходить ще одна велика шкода. — Слухайте тепер уважно! — Сю шкоду робите Ви собі і свому народови. Ви можете заразити своїх рідних і любих, свою жінку, свої діти і знаменіх. Погана половина недуга може зробити те, що Ви вже не зможете сподіти ані одної дитини; або що діти будуть якісь виродки. Через те Ви шкодите не лише собі самим і своїм потомкам, але також нашому народови. Ви підриваєте тим підвальну нашої нації, псуєте нашу здорову, цвітучу расу, піщните наш здоровий, розвиваючий ся парід; підриваєте підстави слави і могутності нашої вітчини. Робите шкоду державі; бо як наша улюблена Австро-Угорщина має перстревати в неугнутій непоборності через усі віки, то їй потрібно здорових людей.

Тож додержіть вірності своїм рідним і любим, свому народови і своїм погиблим товаришам-жовнірам, що спокійно спочивають під зеленою травою! Уникайте чужих жінок! Не шукайте їх і гоїть їх, як вони Вам напишають ся. Подумайте, що в чужім kraju є жінки, котрі знають, що воши хорі і вмисне старають ся Вас заразити, щоби принести шкоду свому ворогови.

І ще одно! Уникайте по змозі пити вино, пиво та горівку! Ті острі напитки — се також вороги, що висисають Ваші ясні думки і постанови та же-путь Вас штучно до женищини. Вони і для здоровля дуже шкідливі.

Тож задержіть сильну волю і чистість! Ваша сила остане для Вас і для Вашого народу! Тоді будете могли здорові, з ясним поглядом і нескаламу-ченою радістю повернути до своєї рідні і до всіх, кого любите. І тоді не таємна обава, тільки певність, надія і відвага поведе Вас доброю дорогою, як Ви схочете начево побудувати свою будучість і добру долю свому народові!
